

της. Ὁ τῆς Θηναίας δήμαρχος Κωνσταντάτος κατ' ἐπιταγὴν ἀνωτέρων δὲν ἔμεινε καὶ οὗτος ἀδιάφορος εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς. Οἱ τρεῖς οὗτοι δήμαρχοι, μὴ εὐρισκόμενοι εἰς ἀνθρωπὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, φυσικῶς ὑπέκυψαν εἰς τὸ πεπρωμένον.

Π'. Εἰς τὰς ἀνωτέρω παρανομίας προσετέθη καὶ τὸ κοκούργημα τῆς δωροδοκίας. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐξώδευσε δέκα χιλιάδας φράγκων πρὸς διαφθορὰν ἐκλογέων ὅπως ἐκλεχθῇ. Ἄν τοῦτο ἀρνήται ὁ τίμιος στρατιώτης Μεταξᾶς, ἐπ' αὐτὸν τὸν περὶ τοῦτου ὅρκον. Ἄν ἡ δωροδοκία δὲν ἐλάμβανε χώραν, πῶς τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἐκλογῆς ἐπλημύνησαν τὴν ἀγορὰν τοῦ Ληξουρίου τὰ εἰκοσιοκτάρικα, ἀλλασσόμενα ὑπὸ χωρικῶν; Ἀνθρώπος τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Τουλῆ ἐθεάθη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ ἐν Ληξουρίῳ ῥωσικοῦ ναοῦ τῶν Δελλαπορδάτων παραδίδων ὀγκώδη δέσμη χαρτονομισμάτων εἰς τὸν κατὰ πάντα σύντροφον καὶ ἀξίον φίλον τοῦ στρατιωτικοῦ Μεταξᾶ Σπυρίδωνα Κάρλον, ἐργολάβον τῶν ὁδῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ κ. Μεταξᾶ. Ὁ δὲ Παναγῆς Ἰακωβάτος συνῆψε δάνειον πεντακοσίων διστηλῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐκλογῆς του. Αὐτὸς δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Ἀγγελος καὶ Πιεδδῆς περιήρχοντο νύκτωρ τὰς οἰκίας τῶν ἐκλογέων ἐξαιτούμενοι ἐν δόκῳ τὰς ψήφους των, διότι ἐὰν δὲν ἐκλεχθῇ ὁ Παναγῆς εἶναι κατεστραμμένοι ὑπὸ τῶν χρεῶν.

Ἀξίον παραρτήμα τῆς δωροδοκίας τῶν ἀντιπάλων εἶναι ἡ ἀσεβεστάτη αὐτῶν πράξις τῶν κουμπάριων εἰς τὰ χωρία ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς ἐπαρχίας. Πρὸ πολλοῦ ἐνήργουν αὐτοὶ τὸ ἀχρεῖον τοῦτο μέσον τῆς δωροδοκίας ἐπ' ἐλπίδι ψηφοθηρίας· ἀλλ' ἀφ' οὗ προεκκηρύχθησαν αἱ νέαι ἐκλογαί, ἡ ἐνέργεια τοιοῦτου αἰσχίστου μέσου εἶναι ἄτιμος. Καὶ εἰς τινὰς μὲν κουμπάρους τὸ φῶτις καὶ τὰ χαρίσματα ἀποτελοῦσι δωροδοκίαν· εἰς τινὰς

δὲ ἄλλους κουμπάρους ἐνεργεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἰς δήμευσιν καὶ προπώλησιν ψήφου· ὥστε Μεταξᾶς καὶ Παναγῆς Ἰακωβάτος κατεβίβασαν τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον εἰς Περίδρομον καὶ μαστροπὸν ψήφου. Μὴ θέλῃ ἄρα γε ἡ Βουλὴ νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα ὡς ἐλληνικὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν; Τότε ζήτωσαν τοιοῦτοι βουλευταί!

Ως πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Κ. Ν. Μεταξᾶ.

Ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ εἶναι ἀκυρος.

1ον. Διότι δὲν ἔχει οὐδὲν προσὸν πρὸς ἐκλογὴν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἐπαρχιώτης, οὔτε κατὰ γένει ἐκ Πάλης, οὔτε ὁ πατὴρ αὐτοῦ, οὔτε οὐδεὶς τῶν προγόνων αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐγεννήθη ἐν Πελοποννήσῳ, ἐκεῖ ἐδημοτογραφήθη, ἐκεῖ ἐνυμφεύθη καὶ ἐκεῖ ἐνήργησε πάντοτε τὰ πολιτικά του δικαιώματα. Μόνον ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατήγετο ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῶν Κρανίων, ἀλλ' αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ ἐπαρχία τῆς Πάλης, οὐδὲ ὁ Ν. Μεταξᾶς ἦτο ἐγκαταστημένος πρὸ δύο ἐτῶν τοῦλάχιστον ἐν Πάλῃ. Ὡστε ἐν τῇ ὑποψηφιότητι τοῦ Ν. Μεταξᾶ παρεβιάσθη ῥητῶς τὸ 70 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μετὰ μεγίστης ζημίας τῶν ἐχόντων τοιοῦτον δικαίωμα ἐπαρχιωτῶν.

2ον. Διότι μία τις πρώτη ἐκλογὴ τοῦ Ν. Μεταξᾶ, ὑπαρχούσης ἐνστάσεως ἡμῶν κατ' αὐτοῦ, δὲν τῷ δίδει δικαίωμα νέας ἐκλογῆς, διότι τὸ ἐγκλημα τῆς παρανόμου ἐκλογῆς οὐδέποτε νομιμοποιεῖται, οὐδὲ τὸ ἐγκλημα δύναται νὰ κατασταθῇ κανὼν δικαίου. Ἡ ἔλλειψις τῆς ιδιότητος τοῦ ἐπαρχιώτου, ἡ ἔλλειψις τῆς καταγωγῆς καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς διετῆς ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τινος προηγούμενης παρανόμου ἐκλογῆς.

Ως πρὸς τὸ ποῖον τῶν ἀντιπάλων.

Ὁ Κ. Ν. Μεταξᾶς εἶναι ἄδικος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ.

7.

ΚΑΚΗ ΩΡΑ

7.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 253 καὶ τέλος).

Οὕτω διήρχοντο τὸν καιρὸν τῶν εὐτυχησμένων τρεῖς ἄνθρωποι. Ὁ Γιάννης καὶ ὁ Θεαγένης ἔχαιρον ὅτι ἠπάτων τὴν Εὐθαλίαν· καὶ ἡ Εὐθαλία, διότι ἠπάτα καὶ τοὺς δύο.

Ἀλλὰ . . . ἀπὸ τοῦ ψεύδους ὡς τὴν ἀλήθειαν ὁ δρόμος δὲν εἶναι πολὺς. Μεταξὺ τριῶν ἀστεϊζομένων, ὁ τρίτος ἤρχισε νὰ τὰ αἰσθάνηται στ' ἀλήθεια. Τῆς τριπλῆς αὐτῆς κωμωδίας θύμα ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ ὁ εὐπαθέστερος χαρακτήρ. Νομίζετε ἴσως ὅτι τὸ θύμα ἦτο ἡ γυνὴ. Ἀπάτη! Ἡ Εὐθαλία εἶχε καρδίαν καὶ διὰ δύο ἀκόμα ἐραστάς. Ἐνῷ τοῦ Θεαγένους ἤρχισε νὰ πλημμυρῇ ἀπὸ Εὐθαλίαν· πλὴν αὐτῆς δὲν χωροῦσε τίποτε ἄλλο· δὲν χωροῦσε αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς ἐραστὴς παίζων· πολὺ ὀλιγώτερον ἠδύνατο νὰ δεχθῇ τὸν Γιάννην ὡς ἐραστὴν συμπαίκτηρα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ Εὐθαλία τὸν κατέκτα· καὶ ὅταν δὲν ἔμεινε τίποτε πλέον νὰ κατακτήσῃ, τὸ

ψεῦδος πῆρε τὰ παστρικά του καὶ ἀνεχώρησε, κατεπετάσθη ἡ αὐλαία τῆς κωμωδίας καὶ ἤρχισε νὰ λειτουργῇ τὸ δράμα. Πρῶτον σύμπτωμα, τὸ μῖσος τοῦ Θεαγένους ἐναντίον τοῦ Θεαγένους, ὡς συνεργοῦ παιδιᾶς, ὡς τὴν ὠνόμαζεν, ἀτίμου, παγίδος δύο ἰσχυρῶν—ἀνδρῶν—καθ' ἑνὸς ἀσθενοῦς—κόρης. Διὰ τὴν ἀπατήσιν τὴν Εὐθαλίαν; Τί τοῦ ἐπταίσε κόρη τιμὴ, γνωρίζουσα ὅτι μόνον διὰ τοῦ ἐρωτος ἠδύνατο νὰ τύχῃ τοῦ γάμου; Ἐὰν αὐτὸς ἐλάμβανεν συγχρόνως ἐρωτικὰς ἐπιστολάς ἀπὸ δύο φίλων του, θὰ ἔκαμνεν ἀμέσως ἐκλογὴν καὶ θὰ ἐδίωκε τὴν μίαν καὶ θ' ἀπηνεῖτο τὴν ἄλλην; Ἀπ' ἐναντίας δὲν θὰ ἐξελάμβανε τὴν σύμπτωσιν αὐτὴν ὡς ὑψίστον εὐτύχημα; Δὲν θὰ τὸ ἀνεκρίνου κομπαστικῶς εἰς τοὺς φίλους τοῦ; Δὲν θὰ ἐκαλλιέργει ἀμφοτέρων τὰς σχέσεις; Καὶ θὰ ἦτο διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον ἐντιμὸς; Καὶ θὰ διεγράφετο ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δυναμένων ἀληθῶς ν' ἀγαπήσουν; Τί ἄλλο ἐπράξεν ἡ Εὐθαλία εἰμὴ ἀκριβῶς τοῦτο; Καὶ ἐὰν τοῦτο εἶναι μικρὰ διαφθορά, μικρὰ ἐλαφρότης καρδίας, εἰς ποῖον ὀφείλει τὴν διαφθορὰν αὐτὴν ἢ εἰς αὐτοὺς τοὺς δύο, οἵτινες ἐζήτησαν νὰ παίξουν, νὰ ἀπατήσουν, νὰ διασκεδάσουν; Καὶ ἂν ἡ ἐλαφρότης αὐτῆς γεννήσῃ ἔξιν καὶ ἡ ἔξις φέρῃ τὴν καταστροφὴν, εἰς ποῖον θὰ ὀφείληται ἡ καταστροφὴ αὐτὴ εἰμὴ εἰς τοὺς δύο; Τοῦτο τὸν ἐπείραζε· τὸν κατεδίωκε καὶ μελετῶντα καὶ εὐθυμοῦντα καὶ κοιμώμενον καὶ δειπνούντα. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἦτο καὶ ὀλίγον προληπτικὸς

οὐδὲ κέκτηται οὐδεμίαν ἀκίνητον ιδιοκτησίαν. Ἄν ἔχη τοιαύτην τινὰ ὥφειλε νὰ φέρῃ τὴν ἀπόδειξιν καὶ προκαλεῖται καὶ αὖθις νὰ τὴν φέρῃ.

Ἐλθὼν δὲ ἐνταῦθα καὶ μὴ ἔχων ποῦ νὰ κατοικήσῃ κατέλυσεν εἰς τὸ ληστρικὸν χάνι ἐνὸς κακούργου καταδίκου Ἀθανασίου Δελλαπόρτα Λουκάκη, καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ πρῶην Κακουργιοδικείου Κεφαλληνίας εἰς δεκαοκτὼ μῆνων φυλάκισιν δι' αἰσχρότατον κακούργημα μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Δημητρίου, καὶ τοῦ συμπενθέρου αὐτοῦ Ἀντωνίου ἢ Ἀντωνέλλου Ἀρδαβάνη, πατρὸς τοῦ Βαγγέλη Ἀρδαβάνη, νεωστὶ καταδικασθέντος ὑπὸ τοῦ Πλημμελιοδικείου Κεφαλληνίας, κομματάρχου τοῦ Ν. Μεταξᾶ. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τοῦ βιβλίου τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων ἐκ τοῦ ἀρχαιοφυλακείου Κεφαλληνίας ὅπως ἴδῃ ποιοὶ τινὲς οἱ ἐν Πάλλῃ φίλοι τοῦ ὑποψηφίου Κ. Ν. Μεταξᾶ καὶ τῶν ὑπουργῶν Κουμουντούρου καὶ Παπαμιχαλοπούλου. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τῆς 11 Δεκεμβρίου 1847 εὐρίσκεται ἐν τῷ τόμῳ 19ῳ Κακουργιοδικεῖον Κεφαλληνίας ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1847 μέχρι 13ης Ὀκτωβρίου 1849.

Λαμπρὸς καὶ ἀξίος τοῦ Μεταξᾶ κομματάρχης ἦτο καὶ εἶναι ὁ ἕτερος κακούργος κακούργου υἱὸς (τοῦ ἀνωτέρω Ἀντωνέλλου), ὁ καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ νῦν πλημμελιοδικείου Κεφαλληνίας ὡς ἀγύρτης, ὁ Εὐάγγελος Ἀρδαβάνης τοῦ Πάλλου Καβῆς, ὡς μετερχόμενος τὴν ἱατρικὴν ἄνευ ἀδείας τοῦ ἱατροσυνεδρίου. Πνέων ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ νόμου, ἀδίκως δὲ κατὰ τῶν Ἰακωβάτων ἐπὶ τοιαύτῃ ἀτίμῳ δυστυχίᾳ του, ἀπεξεδύθη παντὸς αἰσθήματος πατριωτικοῦ καὶ δικαίου, ἐξακολουθῶν καὶ μετὰ τὴν καδίκην του νὰ ἐξασκῇ τὴν ἱατρικὴν ἄνευ ἀδείας τοῦ νόμου καὶ τῶν Ἀρχῶν. Ὁ δὲ δήμαρχος τοῦ Ληξουρίου συγκακουργεῖ μετ' αὐτοῦ ἐν γινώσει συνεπισκεπτόμενος ἀσθενεῖς μετὰ τοῦ κακούργου.

Ὁ δὲ εὐγενὴς Κ. Παναγῆς Ἰακωβάτος εἶναι σχεδὸν ἄοικος, διότι ἐξ οἰκίσκου τινὸς πατρικοῦ τὸ τρίτον ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἀποβαίνον ἀκατοίκητον καὶ μέλλον νὰ πλειστηριασθῇ ὡς ἀδιαίρετον. Ἐκ δὲ τοῦ ἐπισυννημένου πιστοποιητικοῦ τοῦ ὑποθηκοφυλακείου Ληξουρίου ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐξ ἐγκλημάτων εὐτελὲς περιουσία τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πάππου του εἶναι ἐπιβεβαρυμένη δι' ἐκατὸν τεσσαράκοντα τεσσαρῶν χιλιάδων δραχμῶν προικῶν καὶ τραπεζικῶν χρημάτων, ἐκτὸς τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων πιστωμάτων. Ἰσως ἡδυνάτῃ τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος ὡς ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ τοῦ Ληξουρίου ὑπ' ἀριθ. 440 ὡς δικηγόρος ἔχει τὰ εἰσοδήματα ἐνὸς Καλιγᾶ ἢ ἐνὸς Ράλλη· οὐδὲν ψευδέστερον τούτου! Ὁ Παναγῆς εἶναι Παναγῆς, ἀπαίδευτος, οὔτε εἰσοδήματα ἔχων, οὔτε δικηγόρος ὢν· ἐπλάστογραφήθη δὲ δικηγόρος ἡ ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ δημάρχου Χαριτάτου, τοῦ γράφοντος τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἄνευ τόνου!

Παρατηρεῖται δὲ καὶ σύμπτωσις τις κατὰ τὸν δήμαρχον καὶ οἱ Βουλευταί· φερέοικος ὁ δήμαρχος Χαριτάτος, φερέοικος καὶ ὁ βουλευτὴς Μεταξᾶς, ἄοικος δὲ καὶ ὁ βουλευτὴς Παναγῆς Ἰακωβάτος. Φόρους καὶ βάρη δημοτικὰ δὲν ὑφίσταται ὁ δήμαρχος, οὕτω δὲ καὶ ὁ Παναγῆς Ἰακωβάτος καὶ ὁ Νικόλαος Μεταξᾶς.

Ἰδιαίτερόν τι παρατηρεῖται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Παναγῆ Ἰακωβάτου. Ἡ ἐπαρχία γινώσκει ὅτι οὗτος εἶναι υἱὸς καὶ ἐγγόνος ἀδελφοκτόνων καὶ πατροκτόνων, δυνάμενος νὰ δώσῃ καὶ τὰς ἐκ πατρικῶν παραδόσεων πληροφορίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν δολοφονιῶν τοῦ Μιχαήλ Μελισσηνοῦ, τῆς Ἀλφονσαίνης, τοῦ Νικολάου Ἰακωβάτου ποτὲ Χαλαλάμπους, περὶ τῆς ἀποπειρας πατροκτονίας τοῦ Ἀλοῦσίου Τυπάλδου Ἰακωβάτου, περὶ τῆς ἀποπειρας ἀδελφοκτονίας τοῦ Νικολάου Τυπάλδου Ἰακωβάτου, ποτὲ Ἀλοῦσίου, καὶ περὶ τῶν νυκτερινῶν κα-

καὶ πολὺ φιλόζωος· ἐνόμιζεν ὅτι κατὰ τὴν πᾶσιν ἕνεκα αὐτοῦ τοῦ ἀτίμου παιγνιδίου· τὸ εἶχεν ἀναλάβει· τὸς ἔλαφρως καὶ τώρα δὲν τὸ ἔχονευσεν. Ὑπελάμβανε τὸν αὐτὸν τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐνώπιον τῆς Εὐθαλίας· συνησθάνετο ὅτι διέπραξεν ἀδίκημα· ὅτι ὥφειλε νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ ἀδίκημα αὐτό· ἐσκέπτετο, ξαναεσκέπτετο καὶ δὲν εὐρίσκειν εἰμὴ ἓνα καὶ μόνον τρόπον ἐπανορθώσεως.

Ἀργότερον εἰς τὴν ἀλλοίωσιν αὐτὴν τοῦ Θεαγένους ἤρχισε νὰ ἐπιδρᾷ καὶ ἄλλη δύναμις, ἥτις, ὡς ὅλαι αἱ φυσιολογικαὶ δυνάμεις, ἐπενεργοῦσιν ἀκουσίως ἡμῶν, ἐπισκῆπτουσαι ἀποτόμως ἢ ἐπιπίπτουσαι ἐξ ἐνέδρας. Ἡ Εὐθαλία ἦτο θελκτικὴ, ἦτο εὐφυής, ἦτο πρὸ παντὸς ἄλλου θερμή· καὶ εἴλκυε καὶ πολλάκις ἐδέσμευσεν. Πολλάκις νύκτας, ὅτε ἀπεχωρίζετο ἀπὸ τὴν ἀναπνοὴν τῆς, τὴν ἐσυλλογίζετο, τὴν ἐπόνει· ἤρχοντο στιγμαὶ καθ' ἃς τὴν ἐλάτρευε· τί καλὸ κορίτσι, τὸς ὅσον πολὺ ταιριάζουμε· μὰ εἶναι χρυσὴ κόρη· κρεῖμα νὰ μὴν τὸ καταλάβω ἀπὸ πρίν. Θὰ τὴν ἐξέλεγα ὡς ἀποκλειστικὴν μου ἐρωμένην. Καὶ ὅταν μέσῳ αὐτῶν τῶν ρεμβασμῶν τὸν ἐκέντρα αἰχμηρὰ τύψις συνειδήσεως, τότε τὰ δάκρυα ἀνέβλυζον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν του· ἐζήτει νὰ τὰ ἐμποδίσῃ, νὰ τὰ πνίξῃ, ἀλλὰ μόλις διὰ τῆς παλάμης του κατόρθωνε νὰ τ' ἀπομάξῃ.

Τῷ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀναστειλῇ τὴν βαθεῖαν ἀλλοίωσιν ἣν ὑπέστη ἀπέναντι τῆς Εὐθαλίας· ἤρχισε νὰ προδίδῃ τὸν ἀληθῆ του ἔρωτα· περὶ αὐτοῦ ἦτο πλέον βέ-

βαιος ὅτι ἀληθῶς ἀγαπᾷ. Καὶ ὅμως ἐσυλλογίζετο ὅτι αὐτὴ ἡ ἀγαπωμένη, τὴν ἐπιούσαν ἢ καὶ τὴν αὐτὴν ἀκόμα νύκτα θὰ ἐπανελάμβανε καὶ πρὸς τὸν Γιάννην τὰ αὐτὰ, καὶ θὰ ὠρχίζετο μετὰ τῆς αὐτῆς θερμῆς αἰώνιον, ἀποκλειστικὸν ἔρωτα. Τότε τὸν ἐκυρίευσεν ἄγριον, μέχρι βδελυγμίας. Πολλάκις ἐνῶ ἦτο παραδεδομένος ἐπὶ τοῦ μαλακωτέρου ἔρωτος, ὁ λογισμὸς αὐτὸς διήρχετο τοῦ ἐγκεφαλοῦ του ὡς αἰσθήσεις ἐγχειριδίου καὶ ἐνῶ ἦτο ἀνείμμενος ὥστε ἐκοιμάτο ὑπνὸν βαθὺν συνέλεγεν ὑπερανθρώπους δυνάμεις καὶ ἀφίνων ἐκπληκτικὸν τὴν Εὐθαλίαν ἐφευγεν ὡς πρᾶξων. Οὕτε νὰ τὴν ὑποφέρῃ ἡδύνατο, ἀλλ' οὔτε νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ τί συνέβαινε ἐντὸς αὐτοῦ. Ἐὰν δὲν ἐφευγεν, ἡδύνατο νὰ τὴν ἀποκτείνῃ διὰ μιᾶς γροθιάς. Ἡ Εὐθαλία δὲν καταλάμβανε τίποτε· ἐκυριεύετο μόνον ὑπὸ φόβου, ἂν καὶ ἡ καρδίᾳ τῆς ἐπαίσθητῶς ἤρχισε νὰ ῥέπῃ πρὸς αὐτόν· ἐπερίμενε μόνον νὰ βεβαιωθῇ ὅτι ἀληθῶς τὴν ἀγαπᾷ διὰ νὰ διακόψῃ πᾶσαν σχέσιν μετὰ τοῦ Γιάννη· τὸν ἐνόμιζε πλέον ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς· ὁ κακομοῖρης ὁ Γιάννης εὐρέθη ἐν μέσῳ δύο πυρῶν· διότι καὶ ὁ Θεαγένης τῷ προσέφερετο ψυχρῶς· αἱ ἐλάχισται ἀφορμαὶ ἐρίδος, ἐξ ἐκείνων αἰτίνας πολιορκοῦν καὶ τοὺς τρυφερωτέρους ἀναμεταξύ των συνοίκους, τὸν ἐξηγρίουν, τὸν καθίστων ἀμίληκτον. Εἶχεν ἀποφασίσαι νὰ τοῦ πῇ ἓνα πρῶν καθαρὰ· Νὰ μὴ ξαναμιλήσῃς τὴν Εὐθαλίαν, θὰ ἔχῃς νὰ κάμῃς μαζί μου. Ἄν καὶ σωματικῶς πολὺ ἐλάττων τοῦ

τοίκων έρευνών κτλ. κτλ. "Ετι δὲ αὐτὸς ἠδύνατο νὰ δώσῃ πληροφορίας εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ προσφάτου κακούργηματος τοῦ βιασμοῦ καὶ τοῦ φόνου τῆς Παρθνομάρτυρος ὀκταετοῦς ὀρφανῆς Μαργαρίτας, ψυχοπαίδας τοῦ Γεωργίου Ῥωμάνου Λαγκῆ, διαπραχθέντος ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Παναγῆ Ἰακωβάτου καὶ τοῦ Εὐαγγέλου Ἀρδαβάνη ἐκ Σουλάρων, ἧς τὸ μαρτυρικὸν λείψανον ἐρρίφθη νύκτωρ καὶ ἐν δριμυτάτῳ χειμῶνι εἰς τὴν θέσιν Μεγαν Λάκκον, περιοχὴν τοῦ χωρίου Σουλάρων, κτλ. κτλ.

Τοιοῦτους ὑποψήφιους ἦτο ἄδύνατον νὰ ἀντιτάξῃ ἡ Πάλη κατὰ τῶν τιμίων, εὐπαιδεύτων καὶ φιλανθρώπων Ἰακωβάτων. Μόνον ὑπουργεῖον Κομμουντούρου εἶχε τὴν αὐθάδειαν νὰ ἀντιτάξῃ τοιοῦτους ὑποψήφιους εἰς τοὺς τρεῖς Ἰακωβάτους, ὡς ἄλλοτε ἀντέταξε κατ' αὐτῶν Διούριδες καὶ Σκαλτσούνιδες. Μόναί αἱ ἐπὶ τῆς λόγῃς στηριζόμεναι Εξονοκρατίαι ἠδύνατο τοὺς μὲν ἀδελφοὺς Ἰακωβάτους νὰ καταδιώκωσι, νὰ πιέζωσι καὶ φυλακίζωσι, τοὺς δὲ ἐναντίους νὰ διεγείρῃσι καὶ προάγῃσι παρὰ νόμῳ. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκλογή εἶναι ψευδοεκλογή καὶ κακούργημα. Θερυνθέντα ὑπὸ τῆς συμφωνίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν Καταχθονίων περὶ ἐκλογῆς ἐνὸς ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου καὶ δύο Καταχθονίων ἢ δημοκριτικῶν, πάντα τὰ κακοῦντα στοιχεῖα τῆς Κοινωνίας συνέρρευσαν ἵνα ψηφίσωσιν αὐτούς. Ἀκούσαντες τὸ ὄνομα τοῦ Νικολάου Μεταξᾶ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος, πρῶτην ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, τοῦ χορηγήσαντος βασιλικὴν χάριν εἰς πεντακοσίους περίπου κακούργους καταδίκους, ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν τῆς ὑπουργίας του, ἀμύητοι ἐλάβον ὑπόσχεσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν τοῖς δεσμοτηρίοις κακούργων. Πολλοὶ τοιοῦτοι προστάται τῶν κακούργων εἶχον πέσει εἰς τοὺς πόδας τῶν Ἰακωβάτων, βουλευτῶν ὄντων, ἀλλ' οὐδέποτε οἱ τίμιοι οὗτοι βουλευταὶ ἔτεινον εὐήκοον οὐς εἰς ἐκπύρνευσιν τῆς δικαιοσύνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως.

Ταῦτα δὲν εἶναι λόγια, ἀλλὰ πράγματα, φέρομεν δὲ ἡμεῖς πολλῶν ἐπιστολᾶς, καὶ ὀνομαστί τῶν συγγενῶν ἡμῶν καὶ πρῶτην φίλων Σπυρίδωνος Ἀλιβιζάτου καὶ λοιπῶν, ἀποσκιρτησάντων ἀπ' ἡμῶν, ὑβρισάντων καὶ προσκολληθέντων εἰς Μεταξᾶν καὶ Κοπελίτσαν δι' αὐτὰ τὰ μικρὰ θεληματάκια, ὡς τὸ ἐλάχιστον τῆς ἀπελευθερώσεως δολοφόνων.

Οἱ συγγενεῖς καὶ προστάται τῶν προφυλακισμένων ὑποδίκων ἐξύπνησαν καὶ οὗτοι καὶ ἐγένοντο πράκτορες τοῦ Κοπελίτση καὶ τοῦ Μεταξᾶ, ἐπ' ἐλπίδι ἀπολύσεως ἢ ἀθώσεως τῶν κατηγορουμένων, ὅπερ εἶναι κατ' αὐτοὺς καὶ τοῦτο θεληματάκι.

Οἱ ὑποψήφιοι Μεταξᾶς καὶ Παναγῆς κατέστησαν τὴν Νομαρχίαν καὶ τὸ στρατολογικὸν Συμβούλιον ἐμπορικῶν, καφφενεῖον, καὶ τοῦτο διὰ τὰ θεληματάκια (βουσφέτια), τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ, καὶ πρὸ τῆς παρὰ νόμου διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἐχορήγει ἡ Κυβέρνησις εἰς μόνους τοὺς μέλονταις ὑποψηφίους Βουλευτὰς πρὸς σύστασιν αὐτῶν κατὰ τῶν Βουλευτῶν Ἰακωβάτων. Θεληματάκια δὲ ἡ βουσφέτια ἦσαν ἀπαλλαγὰς στρατευσίμων, ἄδειαι στρατιωτῶν, πλύσεις ὑπαλλήλων κτλ.

Οἱ δημοδιδάσκαλοι μυρισθέντες τὴν πνοὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐξῆλθον ὡς λακωνικαὶ κύνες πρὸς ἄγραν ψήφων.

Οἱ βλησιδάτορες Λαλᾶς, Σκαφιδᾶς καὶ Σκαλτσούνης εἰργάσθησαν ἱεροκρυφίως ὑπὲρ τῶν χαριτωμένων ὑποψηφίων τοῦ συνδυασμοῦ. Οἱ δὲ ἱεροκρυφιοὶ λαθρέμποροι Προυτσαδῆς, Σακκάδης καὶ οἱ τούτων συναίτιοι περὶ ἀπέβλεψαν εἰς τὰ ἄτιμα ἔργα των. Οἱ Παλουκάιδες ὑπέσχοντο εἰς Μαρκεταίους καὶ τοιοῦτους πάντα τὰ λιμενικὰ χρήματα, ἂν ἐψήφισον Παναγῆν καὶ Μεταξᾶν.

Οἱ δὲ ὑποψήφιοι ἐκεῖνοι τί δὲν ὑπέσχοντο εἰς τοὺς χωρικοὺς; ὁδοὺς δημοσίας, ὁδοὺς ἐπαρχιακάς, ὁδοὺς δημοτικὰς, κατεδάφισιν τῶν μικρῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀνοικοδόμησιν νέων εὐρυχωρῶν μετὰ κωδονοστασίῳ θεωρᾶτων,

Γιάννη, εἶχε ψυχὴν ἐξ ἴσου γενναίαν. Συνοικειώθη μὲ τὴν ἰδέαν τῆς διὰ πιστολίου μονομαχίας ἐν πάσῃ περιπτώσει. Ἐνόμιζεν ὅτι ὁ Γιάννης τὸν ἀτιμάζει.

Κατετρώχετο ὑπὸ τῆς ὑποψίας μήπως πρὸς τὸν Γιάννην ἡ Εὐθαλία προσφέρῃ ἐλευθεριώτερον τοῦς παρθενοὺς θησαυροὺς τῆς· διότι αὐτὸς δὲν ἐλάβεν εἰμὴ ἐν μόνον φίλημα καὶ τοῦτο διότι μίαν ἐσπέραν εἶχε πρὶν περὶ σφόδρον καὶ ἦτο παρὰ πολὺ ἐξημμένος ἐκ τῶν ἀτμῶν τοῦ ζυθοῦ· ἂν ἡ ὑπόνοιά του ἐπηλήθευεν, ἦτο ἱκανὸς νὰ μὴν ἰδῇ πλέον εἰς τὸ πρόσωπον τὴν Εὐθαλίαν· εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἦτο ἀμείλιτος· μόλις συνεχώρει φίλημα· πᾶσαν ἄλλην ἐλευθερίαν τὴν ἐχαρακτήριζεν ὡς πορνικήν· καὶ πάλιν δὲν ἐπίστευεν εἰς τὰς ὑπονοίας του· ἐκολακίζετο, ὑπὸ τῆς ἐγωϊστικῆς ἰδέας ὅτι μὲ τὸν Γιάννην ἡ Εὐθαλία διασκεδάσει, ἐνῷ αὐτὸν τὸν ἀγαπᾷ. Ἐσκέπτετο νὰ ἐξομολογηθῇ τὰ πάντα εἰς τὴν Εὐθαλίαν καὶ νὰ τῆς θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ζήτημα ἐκλογῆς: **Ἡ αὐτὸν ἢ ἐκεῖνον.**

Δύο ἡμέρας ἐσκέφθη ἂν ἔπρεπε νὰ λύσῃ τὸν γόρδιον δεσμόν καὶ οὐδεμίαν σκέψιν ἦτο δυνατόν νὰ κλονίσῃ τὴν ἀπόφασίν του. Ὅτε ἐν μεσονύκτιον ἐπὶ τρέφον εἰς τὸ δωμάτιόν του ἠθέλησε πρὶν κλεισθῇ νὰ πᾶρῃ λίγο ἀέρα εἰς τὸν κήπον. Ὁ ἄνθρωπος τὸν ὅποιον πᾶρε ἀπετέλει τὸ ἐξῆς θέαμα: Πρὸ τοῦ μικροῦ κισσίου τοῦ κήπου, ἐπὶ τοῦ πρασινοβαφοῦς θρανίου, εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Γιάννη,

προσέκλινε βραδινῇ, τὸν ἀγκῶνα ἐπιχαίρειως ἐπὶ τοῦ γόνατος ἐκείνου καὶ ἀναπεπταμένην ἠδυπαθῶς ὄλην τὴν μέχρη τοῦ ἰσχίου πλευρᾶν, ἐνῷ ἡ κεφαλὴ τῆς κάτωθεν ἀκριβῶς τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Γιάννη μαλακῶς ἀφειμένη ἐπὶ τοῦ στήθους του, καὶ μὲ τὸν βραχίονα περιβάλλουσα τὴν ὀσφύν του, λύνοντας τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸν στηθοδισμόν τῆς Εὐθαλίας. Ἦτο ἀπαράλλακτος ἡ εἰκὼν τῆς Γαλατίας τοῦ Ῥαφαήλ, ἣν ἡμίγυμνον περιβάλλει γενναῖας Τρίτων καὶ περισφίγγει μὲ βάρεως ἀναπνέοντα πνεῦμα· νὰς ζῶον-θεοῦ· τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς ἐκείνῃ ἐσχίζετο νέφος τι ἐπιπροσθὺν τῆς σελήνης καὶ ὡς βεγγαλικὸν φῶς προσήλθε νὰ καταυγάσῃ τὸ ἐρωτικὸν σύμπλεγμα.

Πρὸ τῆς εἰκόνος αὐτῆς ὁ Θεαγένης ἔρρηξε νευρικὸν παρρατεταμένον γέλωτα, ἐξυπνίσαντα τὰ κοιμώμενα πτηνὰ τοῦ κήπου. Ἀκριβῶς ἐπῆγε τὰ πλευρά του ἀπὸ τὰ γέλωτα. Ἦσαν τρομερὰ διάχυσις εἰρωνείας καὶ πείσματος. Ἡ Εὐθαλία ἐτινάχθη ὡς δορκὰς καὶ ἔφυγεν. Ὁ Θεαγένης ἐξηκολούθει νὰ γελᾷ. Ὁ Γιάννης ἔμενε· ἡλίθιος ἀπὸ νευρικὴν ἔξαψιν.

Καὶ οἱ μὲν δύο φιλιωθέντες μετέβησαν εἰς τὸ πλησίον ζυθοπωλείον· ἡ δὲ Εὐθαλία κατακλιθεῖσα ἐψιθύριζε μετὰ τῶν παταγούντων ἐκ ῥίγους καὶ μετανοίας ὀδόντων: **— Κακὴ ὥρα ἦταν.**

ΤΕΛΟΣ

Μοῦργος.